

CGT Sekreteri Jean-Claude de la ROSE'nin konuşması.

Değerli Arkadaşlar,

CGT Konfederal Bürosu adına Fransa'da CGT'ye güvenen milyonlarca işçi adına sizleri dostça selamlarım. Burada bulunuşumuz değişik ülkelerde mücadele eden işçileri temsil eden sizleri desteklediğimizin ve ezilen halklarla dayanışmamızı güçlendirmek istediğimizin bir kanıtıdır.

Aynı zamanda DISK'teki arkadaşlarımıza teşekkür etmek isterim. Onların şahsında Türkiye işçi sınıfının ve demokratlarının temsilcilerini, mücadelenin çok zor olduğu bir dönemde selamlıyoruz.

Sili İşçileri Merkez Birliğinden gelen arkadaşlarımıza 26. yıldönümünde en iyi dileklerimizi sunar ve Pinochet diktasına karşı savaşan Sili işçileri ve demokratlarına desteğimizi ve dostluğumuzu iletmeleri istediğimizi belirtiriz.

Kapitalizmin dünya çapında bunalımı ve hegemonyasını sürdürmek için herşeyi yapma kararlılığı karşısında işçi sınıfının birliğinin her zamandan daha gerekli olduğu bir anda biraraya gelmiş bulunuyoruz.

Bütün kapitalist ülkelerde siyasi iktidarlar aynı zamanda gelişmekte olan ülkeler üzerinde, politik ve ekonomik özgürlüklerini elde etmek için mücadele eden ülkeler üzerinde ekonomik emperyalizmi anaçlanmaktadır.

Son yıllarda sömürgecilik gerilemiştir, fakat üçüncü dünya ülkelerinin politik bağımsızlığa ve kendi zenginliklerine, egemenliğe kavuşmaları, kendi ülkelerinden kendilerinin yararlanabilmeleri için yapılacak çok iş vardır.

Dünyanın gelişmiş denilen ülkelerinde bunalım ve bunalımla birlikte işsizlik, baskı ve sefalet yaygınlaşıyor.

Fransa'da Giscard D'Estaing yönetimi varolan sorunlara yanıt bulamamaktadır. Kemerleri sıkma politikasını dayatmak en fakirlerden fedakarlık istemektedir.

İşsizlik hüküm sürmekte 18 000 000 kadın-erkek işçi çalışmamaktadır. Ücretler dondurulmuştur. Kazanılmış sosyal haklar geri alınmak istenmektedir.

Hergün daha çok sayıda fabrika kapanmakta, endişe yaygınlaşmaktadır.

Sosyal mücadele genişlemekte grevler çoğalmakta ve her gün daha da önem kazanmaktadır.

Geçen hafta yüzbinlerce Fransız büyük endüstri tesislerinde gösteriler yaptı. Polis örgütü giderek işçilere karşı kullanılmaktadır. Son günlerde Paris ve diğer şehirlerde şiddetli çarpışmalar olmuştur. Radyo ve televizyon işçileri 4 günden beri greve çıkmışlardır.

Ekonomik çözümlere karşı Fransız hükümeti baskı uygulanmaktadır. Irkçılık, ve düşmanlığı körükleyerek işçi sınıfını bölmek istemektedir. İşsizliğe, göçmen işçilerin neden olduğu fikrini yaymak istemektedir.

Son aylarda işçilere yapılan suikastler artmış, 70'den fazla Cezayirli işçi öldürülmüştür. Eski Nazi işbirlikçileri, onbinlerce Fransız yahudisinin sürgüne gönderilmesi ve öldürülmesine nedeni olan vatan-severler karanlıktan çıkmaktadırlar.

En önemli sorumlulardan biri Madrit'te rahatça yaşamaktadır, bir diğeri ise bir Fransız bankasında önemli bir görevdedir..

Avrupa'da yaygınlaşan suikast dalgası bize endişe vermektedir. İtalya'da İspanya'da, Bask yöresinde, Fransa'da. Tutuklanan, öldürülen sendikacıların, demokratların sayısının artması karşısında, Avrupa'da militanlarının karşı karşıya bulunduğu ayırıcılık, ve meslek yasaklamaları karşısında endişe duymaktayız.

Sosyalist yönetici Jaures, öldürülmeden önce: "Bulutların fırtınayı taşıması gibi kapitalizm de savaşı içinde taşır" demişti. Kapitalizm zorlukları yenmek için sonuç olarak faşizmi içinde taşır.

1930'larda, bunalım yıllarında kapitalizmin ekonomik sorunları çözmek için faşizmi seçtiğini unutmadık.

Hitler ve Mussolini, baskı, ırkçılık propagandası ve anti-semitizm, yoluyla Almanya'yı, nazizme, İtalya'ya faşizme sürüklediler. Burjuvazi Anti-Parlamentarizm, rüşvet ve anti-komünizm ile halkı eğitim düzeyleri oldukça düşük olanları korkutmuştu.

Dünyanın hoşnutsuzluk ve sosyal mücadelelerin bulunduğu her yerinde güçlü olmalı, kışkırtıcıları açığa çıkarmalıyız. Fransa'da sömürgeciliğin eski adanları yeniden ortaya çıkmıştır. Patronlar ve iktidar onları kullanarak sendikacılığa ve sınıf savaşına darbe indirmek, sarı sendikacılığı teşvik etmek istemektedirler. Bir kaç ay önce örgütümüzün bir militanı bu adamlardan biri tarafından öldürülmüştür. Katil yakalanmıştı fakat dava uzatılmaktadır.

Faşizme karşı mücadelenin, onu kendi içinde barındıran ekonomik sisteme karşı mücadeleyle başladığı kanısındayız; Eylemimiz kapitalizme karşı mücadeleden başlar. Sermaye-emek türünden ittifakların oluşturulduğu tehlike konusunda tüm dünya emekçilerini aydınlatmamız gerekir. Faşizme karşı mücadele ancak siyasi olduğu kadar derin ekonomik değişiklikler için verilen mücadeleyle başarıya ulaşabilir. Bu mücadele ilk ağızda kendi ülkemizde başlar. Ama böyle olmakla beraber bu, uluslararası sendikal hareketin değişmez ilkesi olmalıdır. Her yerde sendikal örgütler devlet mekanizmasından bağımsız kalmalıdır. İşçi sınıfının çıkarlarını korumalıdır, ve nereden gelirse gelsin baskıları ve özgürlüklere karşı yönelen saldırıları yermeliler. Kanımızca bu, tüm dünya emekçileri arasında sendikal birlik pratiğine güçlendirmenin en iyi yoludur. Halklar arasında daha derin bir dayanışmanın temelidir. DSF'nin 9. Kongresindeki tavrı bir kez daha onaylıyoruz. DSF'nin dünyada sendikal hak ve özgürlüklerin düzenlemesinin iyi olacağını düşünüyoruz.

Kapitalizme karşı demokrasi ve özgürlük temelinde daha adil ve daha eşit bir toplum düzeni getirmeliyiz. Ama aslolan bunun tüm ülkelerde DSF Kongresinin açıklaması çerçevesinde uygulanmasıdır. Kasım 1978'deki 40. Kongremizde de bunu yeniden onayladık.

Emekçilerin birliği temelinde, onları kitlesel bir sendikal hareket içinde toparlamalıyız. Fransa'da diğer sendikal merkezlerle bunu geliştirmeye çalışıyoruz. Bu görüş açısından kalkarak sendikal yaşamda yeniliğin temelinde oluşturabilecek bir değişiklik isteği ile ortaya çıkılmalıdır. Ancak bu istek, demokratik güçlerin birliğinin şartlarını oluşturabilir. Halk kitleleri kapitalizme karşı ve sosyalizme açılan bir siyasi plan içinde kendi yerlerini bulabilmeliler. Bu şartlar altında kapitalist hükümetlerin koyduğu hedefler azaltılacak mücadelemiz rahatlayacaktır. İster Şili'li, ister Arjantin'li, ister Tunus'lu veya Guetemala'lı, tüm yurtsever demokratların mücadelesini hep birlikte desteklemeliyiz. Güney Afrika'nın ki gibi, tüm ırkçı rejimlere karşı mücadele etmeliyiz. Özgürlüklere olan saygımızdan dolayı onların çığnendikleri ve tehdit edildikleri her yerde, Tunus sendikalarının Genel Sekreteri Habib ACHOUR gibi uzun süreden beri tutuklu olan demokratların ve sendikacıların serbest bırakılmasını talep etmeliyiz.

Örgütlerin özelliklerine, halkların siyasi, dini ve felsefi inançlarına saygı göstererek Avrupa'da ve dünyada sendikal güçlerin birliğinin sağlanması mümkündür.

Sanıyorum ki, bu toplantı da bu amacı taşımaktadır.

CGT dün olduğu gibi bugün de bu inancı taşımaktadır, ve zorluklar ve engeller ne olursa olsun mücadeleye devam edecektir.

Yaşasın Dünya İşçilerinin Birliği,
Yaşasın Şili İşçilerinin Mücadelesi,
Yaşasın Türkiye İşçi Sınıfı ve Onun Büyük Örgütü DİSK!